

स्थिरे 'ध्रुवोऽसि पृथिवीं दंष्ट्रं ध्रुवचिदसि' यजु० ५।
१२ "ध्रुवे स्थिरे यजे जीवति निवसति इति ध्रुवचिद्व" वेददी० २४ सोमभेदे "उपवाममृहीतोऽसि ध्रुवोऽसि ध्रुवचिद्विवाणां ध्रुवतोऽप्युतानामप्युतचित्तमः" यजु० ७।२५ "हे सोम ! त्वमुपयामेन पात्रेष्वमृहीतोऽसि ध्रुवनामकोऽसि कोदशस्वम् ध्रुवा स्थिरा स्थितिर्निवासो यस्य स ध्रुवचिद्विद्विः" वेददी० २५ यजुन्यादि करयत्तन्मे न० "ध्रुवाणि यजुनिर्नागं तृतीयं च चतुर्विदम् । किंसुप्तं च चतुर्दश्याः कण्वायाचापराक्षितः" छ० सि० ।

ध्रुवक पु० ध्रुव-कृन् स्तार्थं को वा । १ ध्रुवशब्दार्थं २ गीताङ्गविशेषे स चोक्तः सङ्गीतदामोदरे "उत्तमः षट्पदः प्रोक्तो मध्यमः पञ्चमः स्रुतः । कनिष्ठश्च चतुर्भिः स्याद् ध्रुवकोऽयं मयोदितः । उक्तं द्विषष्टसुदपाहे द्विषष्टे ध्रुवके मतम् । ततो द्विषष्टमाभोगे तात्त्विकानरसैः सह । आभोगे कविनाम स्यात् तथा नायकनाम च । उदपाहं प्रथमं गीता ध्रुवं गायेत् ततः परम् । ततोऽनन्तरा ध्रुवस्तत्तादाभोगध्रुवको ततः । उदपाहः प्रथमः पादः कथितः पूर्वस्तरिभिः । गीता पूर्वपदं न्यासो यत् स ध्रुवको मतः । यत्नैव कविनाम स्यात् स आभोग इतीरितः । ध्रुवकादिषु सर्वेषु भवेदिवं विधिः क्रमः" । स तु षोडशधा यथा "जयन्तो मेघरोत्ताहो मधुरो निर्मलस्तथा । कुललः कमलचैव सानन्दश्चन्द्रशेखरः । सुखदः कुसुदो जायो कन्दर्पो जयमण्डलः । तिलकोलचित्तचेति ध्रुवकाः षोडश स्रुताः । एकादशाक्षरपदादेकैकाक्षरवर्जितैः । खण्डैर्ध्रुवाः षोडश स्रुः षड्विंशत्यक्षरावधि । द्विषष्टौ रंजरेव यदमेकमिहेष्टते । उदपाहध्रुवकाभोगैरित्यं षट्पदनिर्णयः । पञ्चपादे तु ध्रुवके पदेनैकेन तदध्रुवः । चतुष्पादे तु ध्रुवके षष्ठ्यङ् नास्त्वैव तदध्रुवः" इति सङ्गीतदा० । ध्रुवशब्दार्थं ध्रुवशब्ददर्शिते यहाणां स्रुततोपयोगिनि २४३ भेदे खगोलशब्दे २४२१ २५ २० इत्यम् ध्रुवशब्दे सू० सि० भाष्यसूक्तम् । स्त्रियां लिपका० कापि न अत इत्यम् । ततः पिच्छा० अक्षप्रथे इत्यम् । ध्रुवकिञ्च तद्युक्ते लि० । ततोऽपत्यादौ स्त्रीभ्योऽङ्कं दाधित्वा बाङ्गा० इज् । और्वकि ध्रुवकापत्ये पुंस्त्री ततः चतुर्वर्त्यं मेष्ट्या० इति । ध्रुवकिन् ध्रुवकानिर्दिष्टादौ लि० । [प्रमाणाकृतिर्भवति शिष्यकृत् द० दं० ११४० ।

ध्रुवकेतु पु० केतुभेदे केतुशब्दे दृश्यम् "ध्रुवकेतुर्नियतगति

ध्रुवरत्ना की कुमारातुचरमाहभेदे "जयावती भावतिका ध्रुवरत्ना भयङ्करी" भा० य० ४७४० कुमारातुचरमाह-कोक्तौ । [स्थानभेदे ।

ध्रुवलीक पु० ध्रुवाभिहितो लोकः । सत्यलोकान्तर्गते ध्रुव-ध्रुवसन्धि पु० कुशवंशे हिरण्यनाभस्य पौत्रे "उग्रो हि-रण्यनाभस्य ध्रुवसन्धिसतोऽभवत्" भा० ८।१२।५ ध्रुवस् ति० कु० ध्रु-स्रुन् । ध्रुवनिवासे "यत्सेदु ध्रु-वसे न योनिम्" ऋ० ७।७०।१ "ध्रुवसे ध्रुवाय निवा-वाव" भा० ।

ध्रुवा स्त्री कु० ध्रु-स्रुत् । १ यज्ञपात्रभेदे "साधारण्यात् ध्रुवायां स्यात्" जै० १।५।६ सू० । "उपांशुयाजार्थं जुहुता यद् ध्रुवायां शिष्टं तच्छेषभूतम्" भा० "अव-त्तत्वा जुहुतं तस्य च होमसंयोगात्" ७ जै० "ध्रुवायां तस्य नास्ति शेषः" भाष्यम् । ध्रुवा च जुहुतो भिक्षा "तस्मैवमेव जुहुरियमुपभृदात्मैव ध्रुवा आत्मन एवेमानि सर्वाण्यङ्गानि प्रभवन्ति तस्माद् ध्रुवाया एव सर्वो यज्ञः प्रभवति । प्राक् इव स्रुवः । सोऽयं प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनुसञ्चरति तस्मादस्रुवः सर्वो अस्रुवः सञ्चरति । तस्यासावेव द्यौर्जुह्वः । अथेदमन-रिण्यमुपभृदियमेव ध्रुवा तद्वा अस्या एवेमे सर्वे लोकाः प्रभवन्ति तस्माद् ध्रुवाया एव सर्वो यज्ञः प्रभवति" जत० ब्रा० १।१।२२ "अथ जुहूपभृद् ध्रुवास्तेनस्याज्यस्य स्रुवेव यज्ञं विधितुं स्रुतस्रुदायस्य पुरुषावयवकल-नया स्रुत्यर्थं तत्साध्यस्य यज्ञस्य पुरुषतादात्म्याद् तादृगवयवकृत्स्नमभिनयेन दर्शयति । या जुहूः सेयमव दक्षिणो बाहुः योपभृत् सेयं वामबाहुः ध्रुवा आत्म देहपञ्चः । तस्माद् ध्रुवास्यस्याज्यस्य सर्वभागसाधारण्यम्" भा० । अत्र जुहुतो ध्रुवाया भिक्षत्वं स्रुत-मवगम्यते "ध्रुवाचक्षुष्याह आपस्तम्बः "सादिरः स्रुवः पर्यमयी जुहूराश्रयपृष्ठदेकहृती ध्रुवा" ज्ञानके "सादिरं स्फुरन्तुं पात्राशी जुहूराश्रयपृष्ठदेकहृती ध्रुवा" । काठके अरत्तिमात्री स्रुग्मिहोत्रहवशी पा-त्राशी सामान्यतया निर्वपणमितरासाम् बाहुमात्राः स्रुग्दण्डाः प्रहस्तमात्राणि प्रसवनात्यर्थपरिमाणानि मात्राणि पात्राशी जुहूराश्रयपृष्ठदेकहृती ध्रुवा शमीभूजमेव वा त्वक्तोमिवा हंससंख्यो भवन्तीति" कात्या० श्रौ० १।१।२५ कर्कसु "ध्रुवा तु देकहृती भवति देकहृतानि पत्राणीत्यनेनैव अपवादाभावात् होमसा